MURATHAN MUNGAN

MÜREKKEP BALIĞI

MURATHAN MUNGAN
MÜREKKEP BALIĞI

21 Nisan 1955 İstanbul doğumlu. Ankara Üniversitesi Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi Tiyatro Bölümü'nü bitirdi. İlkin çeşitli dergi ve gazetelerde yazıları ve şiirleriyle görünen yazarın ilk kitabı 1980'de yayımlanan *Mahmud ile Yezida*'dır. Daha çok şiirleri (*Sahtiyan*, *Yaz Geçer*, *Omayra*), hikâyeleri (*Cenk Hikâyeleri*, *Kaf Dağının Önü*, *Üç Aynalı Kırk Oda*), oyunları (*Taziye*, *Bir Garip Orhan Veli*, *Geyikler Lanetler*) ile tanınan Murathan Mungan aynı zamanda radyo oyunu, film senaryosu ve şarkı sözü yazdı. Çeşitli alanlara dağılmış yirmi yıllık çalışmalarından yaptığı özel bir seçmeyi *Murathan '95*'te topladı. Şiirlerinden yapılan bir seçme Kürtçe'ye çevrildi: *Li Rojhilatê Dilê Min* ("Kalbimin Doğusunda"). Dünya edebiyatından resim konulu öyküleri bir araya getirdiği *Ressamın Sözleşmesi* adlı bir seçkisi yayımlandı. Kültür ve sanat sorunları üzerine yazılarını *Meskalin 60 draje*'de topladı. Hikâyelerinden başlayarak kitapları başka dillere çevrilip yayımlanıyor.

Metis Yayınları, yazarın kitaplaştırdığı bütün çalışmaları bir külliyat olarak yayımlıyor.

Metis Yayınları
İpek Sokak No. 9, 80060 Beyoğlu, İstanbul

Metis Edebiyat
Mürekkep Balığı, Murathan Mungan
© Murathan Mungan
© Metis Yayınları, 1997

Kitaptaki şiirlerin herhangi bir derleme ya da antolojide yer alması, kasete okunması, yabancı dile çevirisi ve her tür benzeri kullanımı yazarın iznine bağlıdır.

İlk Basım: Kasım 1997
Üçüncü Basım: Kasım 2000

Baskı Adedi: 3000

Yayın Yönetmeni: Müge Gürsoy Sökmen

Kapak Tasarımı: Bülent Erkmen
Baskı Öncesi Hazırlık: Zeynep Arman, BEK
Fotoğraf: Fethi İzan

Dizgi ve Baskı Öncesi Hazırlık: Metis Yayıncılık Ltd.
Baskı ve Cilt: Mas Matbaacılık AŞ

ISBN 975-342-158-3

MURATHAN MUNGAN
MÜREKKEP BALIĞI

İçindekiler

Cam Yaz ve Anahtar Külü

Çay, 11
Beyaz Ayı, 12
Cam Yaz, 13
Anahtar Külü, 14
İspanyolca Bir Sözcük, 15
Sarmaşık, 16
Kalemtraş, 17
Papirüs, 18
Kırmızı, 19
Kupon, 20
Romalı Perihan, 21
Nar Ekşisi, 22
Aranjman, 23
Gizli Joker, 24
Çıkmaz Şarkı, 25
Aynalı Sandık, 26
Attığımız Taş, Dediğimiz K., 27
Miğfer, 28
Esrarkeş Tekerleme, 29
arabcolor, 30
Çıtır Çıtır, 31
Yabancı Kelime, 32
Havlu, 33
Ölçüm Hesabı, 34
İzin, 35
Başkalarının, 36
Yükselen Değer Muskası, 37

Tarihi Direklerarası için Bir Karşı Metin, 38
Yeni Dalgacı Mahmut, 42
Bu Ne Biçim Hayat, 43
Oy Na Na, 44
Raspa Raspa Ras!, 45
Horasandan Gelen Bahadır, 46
Gestus, 47

Skor ve Şebeke

Gül, 51
İskambil, 52
Piyale Vakti, 53
Kar Kedisi, 54
Skor, 55
Şebeke, 56
Çarmıh, 57
Avokado, 58
İspirto, 60
Yağmurlu Sokak, 61
Gibi, 62
Yaralı, 64
Defne Yaprağı, 65

Peynir Tenekesi ve Devrimin Başharfi

bir çocuğa sorulu şiir, 69
en çocukken öğretilen vazgeçmenin en basit şiiri, 70
çok naif ve çok ince bir şiir, 71
Ağıt Tüccareti, 72
özeleştiri, 73
Şairin Şiir Yazma Yaşı, 74
acısı mirasıdır osmanlının, 75

geleneksel sevda köleliği içkili hisar'da, 76
Peynir Tenekesi, 77
gece yarısı ayzenştayn okuması, 78
zaman bilinci, 79
Devrimin Başharfi, 80
İyi Devrimciye Sorular, 81

Kapanış Suları

Açık İdeoloji için Dolambaçlı Şiir, 85

Cam Yaz
ve
Anahtar Külü

ÇAY

herkesin ebe olduğu bir oyunda
herkes saklandı birbirinden
ne elmanın meydanına çıkacak
ne kuytusunda armudun
sayı suyu yok kimsenin
kimi zaman çok uzaklarda bir çocuk sesi
rüyadaki gibi
bağırır
kendi kendine
  Çık ortaya
  çay içtin
  çay içtin
  çay içtin
gözbağını çözemez hiç kimse

18 Haziran 1992

BEYAZ AYI

Gökyüzünün beyaz ayısı
Hayalet kaptanlar terkisinde
yosun tutmuş saçları, şarkıları
denize vuran
karalar korkusu portakal çiçeğinin
büyümenin baharat yolları
yıldızların üstünde
sabahın görünmez giysisi
düşlerini koruyabilmişlerin
aynasından sızan aydınlık
halatlar defterler yolculuklar
ne zaman baksalar
gökyüzünü çocukkenki kadar sevenlerin
beyaz ayısı!

1991, 31 Temmuz 1992

CAM YAZ

Adını arayan rumuz
Eylüllerden yaz yap bana
Bir dönümlük bir dünyada
Şiirim mıntıka temizliği
Cam şişelere koyduğum
Eylüllerden yaz yap bana
Bir dönümlük bir çocukluk
gökkuşağı uçurtma
mayın mantar ütopya
yalancı mücevherler gibi
birbirine benzemeyen şiirler yazdım
okyanusa karşı ağladım sonra
Bak ay karışıyor akşama
Acemi mevsimlerdi
Aşk adı altında yıllarca tek kale top oynadım
Cam üfledi şiirlerimi
Batık gökkuşağı, patlamış mayın
yırtık uçurtma
Eylül gelmeden bavulumda ütopya
Kendime trenlerden ayrılık aldım
bak ay karışıyor alnıma
Adını arayan rumuz
bu mantar sende kalsın
Yırt at bu şiiri okuduktan sonra

(5 Aralık 1989)
3 Haziran 1991
Istanbul, Ludwigshafen

ANAHTAR KÜLÜ

Şiirin öksüz çocuğu
Üvey kardeşim benim, ranza arkadaşım
Kimin kime ateş etmesi gerektiğini öğren
Bu, bir yöntem sorunu
Şifre yerine geçecek bir sözcük bul kendine
Çocukluk kahramanlarından birini yanına al
Onu atış poligonuna götür, tenha meslekleri sevdir
leblebi, şeker, çekirdekle tanıştır
kamyonlara baksın, pazar yerlerine, meydanlara
koynunda ayrılık mendilleri, veda sözleri
saklayan lavanta kokularına
masalın tığıyla su terazisi
ücranın inceliklerini öğret ona
konuşma balonları nasıl boyanır?
kaç metre kumaş açar bir mevsim?
nasıl çalışır ince kuyum? ince ölümler
terziler, dülgerler, kalfalar ve çiçekçiler
sonra topaz ve arsenik dilinde birkaç şiir
taşları, kumaşları, çiçek ve ağaç adlarını temize çeksin
gece kurslarına yazılsın sokakların
bir sanat öğrensin kimsesizliğin dizinde
altın denge, elmas kesim, geometrik düzen
işlek hafızadır kullanışlı atölyeler
saymakla bitmez uzar gider lafı çok uzatmasın
envanterde değil tortuda birikir şifre
dalgın şemsiyeleri yağmurlarda unutup
günü gelir geçer şiirdeki yerine
çıktığında seni bekleyen biri olur
suya düşer, inek içer, dağa kaçar
ama külü kalır geriye

Haziran 1991, Ludwigshafen

İspanyolca Bir Sözcük

İspanyolca bir sözcük...
Anlamadığımız ama çok güzel bulduğumuz
büyü gibi çınlıyor havada, günle uyumumuzu sağlıyor
sonra birbirimizle ve başka şeylerle. Birbirimizden yepyeni
bir beraberlik yaratıyor.
Ben bir tarihte kötü bir şiir yazmıştım
sanki şimdi onu bağışlatıyor
yalnızca İspanyolca bir sözcük
güneş açtırıyor, çiçekleri suluyor, postaya veriyor mektupları
açık kalmış kitapları işaretliyor
denize indiriyor akasyaları, evlere çilek dağıtıyor
uçurtma olup geçiyor pazar yerinden
pencereye yeni perde dikiyor
nice unutulmuş anıyı havalandırırken
tozunu alıyor ne çok şeyin, ne çok şeyi ışıtıp parlatıyor
kendi de şaşırıyor gücüne
sonra beni oturtup bu şiiri yazdırıyor, ne olur ne olmaz diye
yeni bir İspanyolca sözcük veriyor elime.
Artık koca bir yaz şu uçarı sevinçle geçti, diye yazabilirim
(günlüğüme: İspanyolca bir sözcük...
Akşam eve döndüğümde Elton John hepimiz için söylüyor:
"A Spanish Word"

Haziran 1991, Ludwigshafen

SARMAŞIK

fısıltıların çiçeğidir sarmaşık
balkonları indirir

duvarlarını yoklar kapalı odaların
bahçelere indirir

bir dağın yol alışı gibi
yokuşları sularadır
evin bakıştığı dağı böyle anlamlandırır
sessiz gölgelerle bahçeye karışır akşam inerken

bilir küplerde saklı olanı, zamanını
çamaşırların beyazıyla renklisini ayırır
saksı dipleri, kapı önleri
küs balkonları bağlar birbirine
çok serçeli ağaçlarla söyleşir
görünüşündeki gürültü yanıltır herkesi
orman gibi sır tutar
alçak sesli şiirlerin sırdaşıdır sarmaşık

18 Haziran 1992

KALEMTRAŞ

Güneşli meydanların huzurlu sessizliği
Kendim için artık başka bir pus arıyorum
peynir ekmek gibi intikam
her yerde stereotip imaj
ritüalize bir muhalefet
ve aşk, sanat için yapılan tek sanat
bir kasaturanın dalga uzunluğunda
kelimeler açan kalemtraş
akşamın bereketiyle uyuyan
kar saatleri bağışla bana

Haziran 1991
Ludwigshafen

PAPİRÜS

ahşap sabır ilk kıvılcım
papirüsten kopya sana
el yazım el değiştiriyor
alçak tahvil borsasında
bu dalyanı ben kurmuştum
bu yapıyı ben çatmıştım
diyorlar deneniyor herkesindir sözcükler
benim gözlerim duruyor dizdikleri boncuklarda
hadi sarısabır ışığı
birkaç menzil yol daha
kitap uçmaz kervan geçer
sapaklara kurulmuş bu sayfalar
biz uymayalım onlara
av etiyle şiir yazan bilsin ki
ne zorlu tuzaklar dağılmış
yüksek göçler altında

23 Haziran 1991
Ludwigshafen

KIRMIZI

kaypak manşetler, sağır kataloglar, karnaval biletleri
kendini tanımanın korkusu
sürekli bir canlı yayındasınız
girdabı olmayan yüreğin sireni duyulmaz elbet
mekânlar lunapark, hayat çarpışan otomobiller
görüntünün kumbarasında hafızanız beş kuruş
alarma yakın hiçbir kırmızıya düşmemiş yolunuz

Bindiğin düş atı yorulmuş oysa
Üstündeki binici çoktan değişti sana sormadan
Kendine uygun bir ayna bile bulamadan
Kalakalırsın baktığın boşlukta
Bakarsın baktığın kadarsın

Bundan sonrası
Geç kaldığın yerlerdeki korunma duyguna bağlı
anlarsan, anlamanın
anlamazsan, anlamamanın boşluğundasın
İşte şimdi Kırmızı!

1991
Istanbul-Ludwigshafen

KUPON

ucuz bir efsane alın
gündelik yaşamınızdan
bir İmge biçin kendinize
pazarın ürettiği görünmez kumaşlardan
ya da değişik tarihli parçalardan
yüzünüzü ısmarlayın
yukarıdan aşağıya üç
soldan sağa beş
üç beş kişi
sığdırın kendinize
yedeğinizde bulunsun
malum, bu durumlar belli olmaz
her çekiliş için farklı
kuponlar
bu durak olmazsa önümüzdeki durak
ilerleyelim beyler
öldürdükçe içimizi önde boş yer var

(1988)
Haziran 1991
Istanbul-Ludwigshafen

Roma'ya çıkmaz bütün yollar Eski benzetmelerle
yeni hayatlar Naylon düş:
Gece kulvarlarında bir koşu
üç duble rekor, iki egale
Büyük savaşlar kaybedildi
derin banknotlara karşı
bir ova ne kadar yorulursa
meydan savaşlarında
şimdi yerlerinde başka ekinler
hangi hasat oyalayabilir
içindeki yarım kalmışı
İyisi mi sen gene kendine bir kadeh rakı doldur
on beş saniyelik reklam metinlerine
sığmaz yeni sözcükler
ve son olarak önemsiz bir not:
bu şiirin adıyla kendi arasında hiçbir ilişki yoktur.

15, 16 Haziran 1991
Ludwigshafen

NAR EKŞİSİ

Misafir Sanatçı Pontius Pilatus
Aşil Topuklarına Aşil Marka Çoraplar
Asli ve Yedek Jokerler her durumda masada
Realist oyunlardan kovulmuş Ütopist oyuncular
için Hayat Sarı Sendika
Voodoo, diyor şiirin sahibi
Her iyi şiir gibi voodoo
Soldan Sağa Yukarıdan Aşağıya
her Bulmacada
benim yazdığım şiir
nar ekşisi istiyor biraz da

Aralık 1991, Ludwigshafen
Ocak 1992, Istanbul

ARANJMAN

geniş, havadar karnavallar çağına
kampanalar susmuyor
kara plakların neşeli aranjmanları
kaybolmuş birkaç sayfası dağılmış o kitabın
çarşılar gibiydi
bozuk paralarla dolu kalbi
kullanılmış hatıralar başkalarının

başkalarının haritalarında kaybolan yollar
ne eski aranjman ne yeni hayat
acemi mazi kapanmayan hesap

1991, Mayıs 1992
Mart 1995

GİZLİ JOKER

Blöfle dolu bir hayat
nereye düşse meteor
isabetsiz atışlarda neonlar
erken lunapark

!şans ve sızı!
içine çınlayan küs sayılar

ceketinin kolunda her zaman
gizli bir joker bulunur
bir tur daha
ertesi boşluklar

masadaki dördüncü ya da içimizdeki şeytan
zamanlama seyrek fırsat soğukkan
her şeye yeniden başlamak, gücü
teslim edilmemiş kalbin kapalı kartlarındaki
saklı arzu açık kumar

22 Mayıs 1992
Mart 1995

ÇIKMAZ ŞARKI

Çıkmaz çocuk sokakları
Kahkaha her dilde aynı
Bindiğiniz masalları rüzgâr süpürdü
Bir masala göredir çünkü
bütün yol ağızları

Sözlerini yıkayıp içine bir taş attıktan sonra
ağız mızıkasıyla yeniden söyleyin bu şarkıyı:
Çıkmaz çocuk sokakları

7 Haziran 1991
Ludwigshafen

AYNALI SANDIK

Aynalı Sandık Melek Girmez Sokağı
Düş yaşananı
uyurken görmekten
geçmez öteye
Görmeyenlerin avuçlarında
Kıskançlık akrebi saklı
Kırık aynası, karanlık sokağı

Haziran 1991
Ludwigshafen

ATTIĞIMIZ TAŞ DEDİĞİMİZ K.

parça başı kimlik
ah eminönü sarayı meydan
kanadına esen kuş burada
yapıştırma şiir
ortasına alan
ya da alanın ortasında
binbirdirek cinayet
bizimse attığımız taş
dediğimiz kuş

1986

MİĞFER

miğferini evde unutmuş aceleci babam
otuzunda teğmen, kırkında emekli itfaiyeden

Eylül 1986

ESRARKEŞ TEKERLEME

BİR PEŞKEŞİN PEŞİNE TAKILIP PEŞKEŞ
ÇEKMENİN ÇEKİLİŞİNE KATILDIK
Peşkir tutmak çıktı talihimize

1988

arabcolor

nedense çıkmıyormuş
bizim fotoğrafların arabı
filtreler okumuyormuş
tersi ile yüzünü
hadi bir anlaşma yapalım seninle
biz beyazlarımızı giyelim
sen bize kendini göster
bakalım nasıl oluyor
bir tek renkte arabıyla buluşma

7, 8 Aralık 1991
Ludwigshafen

ÇITIR ÇITIR

Çekirdek çitleyen çekirdek aile
Aile Boyu Terbiye
kızlarını vermediler istediğine
Oğullarını göndermediler
İstediği mektebe
Ana baba dersen Latin Hikâye
Ayçekirdeği değil bileyi taşı
herkesin gözü ötekinde

8 Mayıs 1990

YABANCI KELİME

ben her dilde yabancı kelime
herkes birbirine sorar:
bunun anlamı ne?

21 Şubat 1979

HAVLU

Aynı ırmakta iki kez yıkandım
Aynı çıktığımda gene aynı ırmaktan
Herakleitos'un tuttuğu havluyla kurulandım.

9 Ocak 1990

ÖLÇÜM HESABI

Evet umutsuzuz
Evet umutsuzum
Koşullarınızın vaat ettiği umutların
Ufkundan başlıyor umutsuzluğum

Aralık 1989

İZİN

Bilmediğiniz kelimelerin altını çizin, derdi Öğretmenim.
Bunca yıl, bunca yol, bunca hayat ve bunca kitaptan
sonra bütün kelimelerin altını çiziyorum.

– Öğretmenim, artık izin istiyorum.

25 Nisan 1995

BAŞKALARININ

başkalarının aynaları
başkalarının labirentleri
başkalarının leoparları, parsları
başkalarının sırları
gizemleri, hummaları
kendi hayatlarında hiçbir sırrı olmayanların sır sır diye sayıkladıkları

kaldırın otuz sözcüğü sözlüklerinden, sayın geride kalanları
ah başkası olmayanların başkasız karanlığı!

1993

solcunun eskisinden
sağcının yenisinden
ibnenin gizlisinden
sakla koru yarabbi!

1981

TARİHİ DİREKLERARASI
için
BİR KARŞI METİN

"Üç Kuruşluk Tartışma"
ya da
"Beş Paralık Eleştiriler"

(Türkiye'nin Sanat ve Edebiyat Çehresi'nden
Tarz-ı Brechtyen
Seyirlik Münazaralar)

VARYETE PROGRAMI
Facia - Dram - Komedi

Tahkiyeci ya da Çığırtkan
yani hem Brechtyen
hem de Geleneksel
Bir Zat-ı Muhterem

Lisanı itibariyle öztürkçe, lakin tarzı itibariyle sağdan sola yazan edebiyat müteahhitleri,
Muharrirler, Münekkitler
her zevke amade vasıflı, vasıfsız münevverler

Her cins "Ecnebileştirme Efekti" eşliğinde
Âlî Osman soytarılığı, ajitasyon tellallığı
Istırap siparişleriyle yazılmış cemiyetçi facialar

Envai çeşit Edebiyat Mükâfatı

Sosyalist Ticaret Neşriyatı'ndan bilumum cemiyetçi, fikri, ilmi, felsefi, siyasi, iktisadi neşriyat,

Ne var ki tercümanları muğlak, tercümeleri muallak

Mecmualar arası tertibedilen atışmalar, sataşmalar, düettolar, kantolar

Konya Âşıklar Bayramı'na emsal köpüklü kapışmalar

Şiir niyetine olsun –Âmin!

temenniler, methiyeler, naatlar, tavşan ağızlı niyetler, köy yumurtası kıvamında maniler

Devrimci Ayetler ve Sureler

ya da tarz-ı Arabesk ilerici hislere tercüman hicran şarkıları

nam-ı diğer özeleştiri denilen nedamet nakaratları

kart fahişelerin ucuz vizitelerine tezgâh kurmuş şimdi sanatın esin perileri,

bir yanda Lale Devri'nin minyatür iklimi, Haseki Sultanlar Devri, Osmanlıca kafiyeler, Tanzimat kantoları, Hacivat mıdır yoksa Karagöz mü acaba halkın esas temsilcisi? Ve de Güzin Abladan meşakkat ilmühaberi

"Aman efendim nerde o eski kültür ikilemleri"

"İki Ters Bir Düz Doğu Batı Sentezi"

Sancılı bir aydının sesinden: Sahibinin Sesi

Kendilerinin olmayan yalnızlıklara sahip çıkan şairlerin, sığlıkları anlaşılmasın diyedir aslında anlaşılmaz dizeleri,

Ya da siyasi muhtevaya haiz dergâhların rahlelerinde okutulan müfredat üzre,

parlatılmış çağdaş şiirin vitrinleri

Burada genç bir maço bariton şirinlik olsun diye girer:

Kimse küfredebiliyor mu Allahsızlar Can Yücel ağbimiz gibi (alkışlar)

Halid Ziya (Ustamdır kendisi) yazmış zaten Bir Yaz'ın Tarihi'ni, Bir Yazın Tarihi'ni

Devrimci İttihadlar, Toplumsal Terakkiler

ağzı pipolu yalnızlık resimleri, yeni çıkan şarkılar, kılıbık diploması, ramazan imsakiyeleri,

sakın unutmayın bunları yazanları, okuyanları

Sokakların Okurlarını

Fransızca acı çeken bunalım tacirlerini unutmayın bir de, yazdıkları çevirdiklerine hayli benzeyenleri, ithal malı kurtuluş modellerini,

yanınıza alın burjuva temayüllerine karşı yazılan muskaları, bunlardır ilerici omuzlarınızın nazarlıkları,

unutmayın sol gösterip sağ vuranların müzmin tefrikalarını, keçilerini sakallarında gezdiren pipolu, gözlüklü aydın karanlığını.

Atlamayın sakın hayatımızın hiçbir ayrıntısını

bir gün hatırlamak ve hatırlatmak vazifemiz olduğunda yoklamada bulunanları

Unutmayın sakın Hatt-ı Hümayun ziyasının körelttiği tarihin unutkan sayfalarını

Tanzimat, İstibdat, Meşrutiyet ve Cumhuriyet

Gelin seyreyleyin Osmanlı tarihinin külliyatını

aynı sahnede cümlesi aynı temsilde bindokuzyüzseksen takvimlerinde

Üç kuruşluk operalar

beş paralık numaralar

epik, dramatik, ideolojik patetik, politik ip atlatmalar

İçimizdeki Şeytan, aramızda dolaşan eldivenli Macbethler, Beyaz Othellolar, insan başlı yılan

Deniz Kızı Eftelya, ateş yutanlar, canbazlar, hokkabazlar

Kaçırmayınız sakın müstemleke edilmiş ilişkilerimizin seyirlik temsilini

Kaçırmayınız sakın bir geçiş toplumunun sanat ve edebiyat çehresinde cereyan eden heyecanlı hadiseleri

Solumayınız artık bir sınıfın çökerken ve çürürken yarattığı bu müntehir iklimini
yaşamayınız artık Direklerarasının bu program dergisini

1981

çıkmış Orhan Veli'nin şiirinden
düzayak yokuş tırmanıyordu
adımları kafiyesiz
hızı serbest vezinli
soluk soluğaydı, bir yere yetişecekti sanki
hiç değişmemiş diye düşündüm, ilk yazıldığı günkü gibi
ne de olsa şiirin takviminde
kolay kolay yaşlanmıyor şiir kişisi
bakın Fahriye Abla'ya hâlâ on beşinde kız
ne zaman sokağa çıksa bilezik sesi.

tam yanımdan geçerken tuttum kolunu
"Bırak ağbi ya, işim var," dedi
"Kaç zamandır ne yapıyorsun yau?" dedim
"Bilirsin eskiden gökyüzünü boyardım, şimdiyse beyazperdeyi"
"Gene mi mavi?" diye soracaktım tam, aklıma geldi:
Şimdilerin raconu mor külhani.

"Orhan Veli gibi bir adam ölsün de, sen yaşa, olacak iş mi yau Mahmut,
Allahtan reva mıdır bu?" dedim
"N'aparsın ağbi, sinemacılık," dedi
"Dalgamıza taş koyamıyor uçuklamış azrailin merceği, yanlış
hesap tutuyor devamlılık yazmanı, takıl bana sen de yaşa hayatını"
Tam ayrılıp uzaklaşıyordu ki, dönüp ardına seslendi:
"Bırak yau Murathan bu Can Yücel ayaklarını"

6, 7 Mayıs 1982

Bu Ne Biçim Hayat
(Those Were The Days)

Bu ne biçim Postacı
Üç defa çalıyor kapıyı
Bu ne biçim kel
Hem merhemi var
Hem sürmüyor başına
Bu ne biçim biçimler
İstediğiniz kadar çoğaltılabilir
Memleket çok müsait buna
Örneğin yeni bir komşu taşındı karşıya
Bir baktım Fahriye Abla!
Kırk yıllık bir rötar yapmış
Erzincan Treni
Ben gelmişim şu yaşıma
O ise şiirdeki yaşından gün almamış daha
Benimki ne biçim hayat
Uymuyor ne gördüklerime
ne duyduklarıma
ne okuduklarıma
Ben ne biçim benim
Ne kendime benziyorum
Ne başkalarına

23 Haziran 1991, Ludwigshafen

OY NA NA

ay tutulması teneke trampet
ilk yangında kül olmuş izci yemini
döküm günleri sayım yerleri
Endam Aynalarında boş çıkmış suret

kuş çıkartır şapkasından emekli generaller oy na na
kalmadı hiçbir yaşamın teorik ağırlığı
otuz kupona yazılmış anılarda savrulan bir memleket
çıkmaz artık Mehmet Akif sabahına bir daha

1991-1992
Ludwigshafen-Istanbul

RASPA RASPA RAS!

alık prenses
memur masallarda sevdiğine kavuşan
borsa söylentileri kadar gündelik hayat
alışmakla kirlenirken her şey
raspa raspa ras!

her halaya çırpınıyor aynı mendiller
filmatik bütün ütopyaların alt yazısı
karne günlerine kadar gerilemiş hafıza
boşalmış söz saydam senetler
ilmi bıraktı çarşıya başladı herkes
her şiirde harFiyat çalışması var
canavar için uyku demiş şair,
düşman için ateşkes

tohuma kaçtı toprağa düşmekten
diyalektik örnek
hem toprak yoruldu hem türk şiiri hem de ben
jübilesini yapmakta geç kalan enkaz
son istasyonlarda atlıyor trene
prostat krizi tutuyor her durak
Elsinore şatosunda bir Namık Kemal
yaz aylarında ağlanacak mendiller ıslak

raspa raspa ras!
kafaya geçti tas!
masalı şeytana satıldı
sevdiğini başkası aldı
şarkısı rontlarda kaldı
raspa prenses

1991-1992
Ludwigshafen-Istanbul

tabirnameler
kul kula sebeptir
nice ağzı dualı
kaç köprüyü geçti bir selametle
pehlivan tefrikası tarih pirinci
ve huzurlarınızda
Horasandan Gelen Bahadır

çöllerde yiten geç dönem mecnunları,
gökdelenler kavşağında hep kırmızı yanarken trafik ışıkları
bekliyorlar eşiğinden atlayamadıkları çağın "oy bahçenize" başını
tabirnameler sebeptir tefrikada söylenemeyenlere
şiirin uçurduğu konuşma balonları
Horasan'da düz ovaya iner
kekliklerin avlandıkları düz ovaya
vada vada avlandıkları düz ovaya
avlanırlar çağın koptuğu epistemede
Horasan'da hora tepen pis episteme
kan argo moda tekerleme
kolay ironi sığ paradoks
kristali çizilmiş aklın
yoksul mizahı moda diye oynanılan dil brokar darbuka
ve de sadokar sandokan biraz sayanora ve savanora gibi
ses sese isim isme kisip kispe ve semt semte benzer duyarlığı
Omuzuna attığı halıyı satmaya çalışırken plazalarda
elinde Hayber Kalesi'nden damlayan kanlı kılıncı
Ey Baybora Baybora şimdi neler çok moda?

1991-1995

GESTUS

büyük pozlara ayarlı bazı gövdeler
kalın aynalara açık gönderme, hızlı endeks
çabuk deşifre edilebilir referans
etiketlere uygun sırt kalınlığı
kolay okşanır kültür bilgi belge işlem
harekete geçirilen tuşlarla dolaşıma paketlenmiş sindirim
diriler borsasında ölülerle büyük pazarlık
karşılıklı çelişki karşılıksız çek
orman deniz dağ gibi coğrafya kavramlarıyla
akraba yaşayan şaman ruhları
üflenmiş nefes sihirli meşin okunmaz yazı
ikinci metal ya da yaralı hayvan
gizlerin arkeolojisinde yönlerin günbatımı
artık tarih olmadığını söyleyen yeni çağ
samur denge sahra ıslığı yaralı bellek
yeni bir gestusa kadar
provalar iptal, sistem felç, hayat uzatmalar...
sette geçiyor artık her şey

Şiirin burasında dışarı çıkmak isteyenler için uyarı:
Sigara sağlığa zararlıdır!
Mesajımızı aldınız mı?

1997

Skor
ve
Şebeke

GÜL

Gül ürperiyor
Menekşe rengindeki gül
Adını benim koyduğum gül
mendil düşer
nemdir geçer
Ölür yaşadığını herkes
geriye nem kalır
derin ürperişlerden

Ölüm benim soyağacımda
En sonda gelen oğul
Ay doğar oğul gelir kum söner
Ben ölürsem nem kalır
öldüklerimden

gül düşer bahçeni seçtiğin ömre gül düşer
sen geçersen güz kalır senin geçtiklerinden
bir gül bir ben ey aldanmış hayat sığ gövde
varlık elde değil ruh bakım ister

İSKAMBİL

Zamanın eli dokundu alnımıza
Bilemedik durduğumuz mevsimi
Bir oyun bile değilken aramızda
elini gördük zamanın
eksilmiş iskambili

(1988)
Haziran 1991
Ludwigshafen

PİYALE VAKTİ

suya saplanan kargılar
akşam değil akşam şiirleri
okurken değilse yaşarken
bizleri kardeş yapan
suya saplanan kargılar
şu piyale vakti

21, 22 Haziran 1992

KAR KEDİSİ

Şiirin kar kedisi usul patileriyle dolanır
geçen günün, yanan ateşin
cazın ve seksin kıyısında
bize ilişmez bizi sürdürür
büyümenin hızını yeniden yorumlayan
çok sessiz yapraklar gibi
yayılır, ölçeğine dağılır kendi tılsımının

sözcüklerin yaprağını açar
yaprakları soyar zamandan
yeşeren ot hızı yönelir çıkış kapılarına
kar kadar çabuk katılaşan hız
bütünler senden gizli gelişeni
kim bilebilir bir şiirin nasıl başlayıp
nasıl bittiğini, çoğu kez kendinin zamanı
bile yetmez buna
en fazla birkaç izlenim
birkaç ışık çakımı
yazanı bile yabancı kılan büyünün
ortasında kurşun gözü birkaç sanı
yine de bunlar hiçbir şeyi açıklamaz
tıpkı bu şiir biterken olduğu gibi
üstelik usul patileriyle
yeniden dolaşmaya başlayan kar kedisi
yalnızca kış şiirleri de yazmaz

1991

SKOR

skor levhası tutuyor elinde
ilişki bile denemezken
bir bakışma ile başlayan
kopuk birkaç sözcükle ilerleyen
kalay parıltısındaki bu görüntüye

Görmüştüm bu filmi, ben yokum
Bir ilişki değil, bir görüntü oluşturmak için
Bütün öğrendiklerin
Naklen yayın arabasında geçiyor her sahne
başka gözlere başka gözlere
Bir gözü skorda bütün seyredenlerin
Bak istersen,
Boşuna zaman yitirme benimle
Aradığın ben değilim.

2 Haziran,
8 Kasım 1991
Ludwigshafen

ŞEBEKE

Aynana baktım.
Kenarında resminin durduğu
Senin yüzünü kendi yüzüme yakıştırdım
Kullandım bakışlarını, diş fırçanı, donlarını giydim
Okudum bütün mektuplarını
kitaplarını, defterlerini
anılarını parmak izlerime geçirdim
Talan ettim geçmişini, inin yağmalandı bittin
Şebeken artık bende
Şimdi tenini tenimle değiştirmeye geldi sıra

(1989)
Haziran 1991, Ludwigshafen

ÇARMIH

Her birimizin birer çarmıh yüklenmeye yazıldığı
ilk şiirleri

kafiye kadar yedeğimizde

avuçlarımızda çivi lekeleri, alın yazılarımızda dikenli teller
bütün isalar bütün çarmıhlardan indirildi birer birer
karıştılar akşamları eve dönmelerin gündeliğine
hayatta bir kadro
bordroda bir hayat
uzakta o metafor, o yeniyetme

1, 2 Ağustos 1994

AVOKADO

uzun yol sürücüsü
tropik masalları kamyonlara yüklesin
iyi hesaplasın farların delebileceği karanlığı
siste kaybolmasın
hayatımıza yeni dahil olan damaklar
çağrışımı ile aslı arasındaki yolculukta

çağrışımı ile aslı arasındaki yolculukta
dünyanın yeni buzulları
çalmayan mevsimlerin saatleri geçti
diyor bir şiirin dizesi kendi kendine çalarken
zamanı, çok uzakta, kaybolmuş bir arkeolojide
bambaşka tatlarla iklimlenir
yeniliğin uzun doğru bilgisi
denizin tekniği trenlerle akar kentlere
bilmediğimiz dillerin şarkılarındaki mucize
yardımı çınlar gittiğimiz gurbette
kamyonların gece ıslıkları
gece kedisi gözleri pusuda bekleyenin
başlı başına bir kehanet olan amansız yol ve
rastlantıların aritmetiğinde sayıların kesinliği
diriltir düşlerin bütün imkânlarını

diriltir düşlerin bütün imkânlarını
portakal rengi plastik mitolojiler otostoptur
okumasın yeniden insanın sahtekâr tarihini
rüzgâra versin geçiciliğin kelebeklerini camından
çözülen buzullar yeni saçlarını örsün
tropik kamaşma
başka coğrafyalardaki yemiş tadı
karşılar kayıplarını

karşılar kayıplarını
yoluna devam etsin, habersiz koymasın bizi
kısaca avokado diye yazsın adını,
aklımızda çağ atlamanın boynu bükük bilgisi
ve içimizde eski türkçe bir keder
kendini tekrar eder kendini tekrar eder

(1991)
3 Ağustos 1993
Mart 1995

İSPİRTO

kenar kent kenar hayat
dar alev
karanlığın yüzölçümü ispirto
çok yapraklı nüfus
kâğıdı geri kazandırılmamış
kayıp defter
dildeki ağır taş: bileyi
kenar kıvılcım şiir
geri kazandırılmış sözcükler
yoksulların mavi alevi

21 Ağustos 1992

Yağmurlu Sokak

uçmuş gövde eriyik anlam hiçlenmiş varlık
ruh sarı bir koku yalnızca pis bir ikindi
ya da filmin sonu
ölen bir oyuncunun adının verildiği
yağmurlu bir sokak
kırık pencere camı, kırık kalp, kırık plak
gölgede kalmış gündelik
gözlerin yepyeni önünde bir soyunup bir giyiniyor kendini
çıkmazın içeriği
dolaşık ipliği içimizin
hayat ne zaman ayrıntı
ne zaman hurda
dökümde eksilen duyarlık
korunmanın saldırgan kurgusu
boşalır üzerine izbenin, tenhanın, siperin
çıkmazda kıstırılan yaralanmış benliğin ölümsüz imgeleri
kurguya kader olmuş
lirik hafıza
yolunu şaşırmış şiirlerin ıslandığı
likörden bütün renkler
suluboya suluboya
horozşekeri, elişi, çocukluktan kalma
yolunu şaşırmış düzayak
bir doku kalır yalnızca
dokunduğumuz bütün hayatlardan
üzerimize giyindiğimiz karanlığa
benziyor akşamın bu saatinde
şu koyu şu bıçkın şu yağmurlu sokak

1994-1995

GİBİ

Ne gibi biliyor musun, ne gibi
başkası okurken
sesini bulamadığında
azalan şiirler gibi
denizin altında gizlice el değiştiren
ırmaklar gibi
el yazılarının birbirine karışmasından
zamanla oluşan aşk gibi
yıkanmış denizin akıntılarıyla
dolaşmış saçlarını açamayan
ergen uçurumlardaki yosunlar gibi
gök ile denizin öğle güneşinde
araya giren her şeyin
sonsuza karışması gibi
tıpkı karşılıklı aynalarda
araya giren her şeyin
Lale'nin bir şiirinde kaybolması gibi
ne gibi biliyor musun, ne gibi
şiir, şiddet, şehvet, şefkat sözcüklerindeki
ş sesi gibi
bu sesin bütün ikiz kardeşleri gibi
taşıdığı kan gibi
tropikal bitkilerle kutup hayvanları gibi
bir aradalığıyla başka bir imkânın hayatlarını sunan her güzel ve sağlıklı çelişki gibi, mesafe ile edinilmiş çelişkinin kendinde bilinci gibi
can sıkıntısı, kardeş katli, timsah yılı gibi
şiirle bulunan sözcükler
sözcüklerle bulunan zamanlar gibi
yer arıyorken kendine yeniden Babil'de
ağızdan çıkan her söz

sözcüklerin keşfedilmemiş günlerini yurtsuyorken
dilin aynasından önceki dünya
Aşk gibi ş sesi, aşk gibi
Aşk gibi demek yeterli midir bir şiirin bitmesi için

başka bir şiire giderken yepyeni bir ş sesi...
her seferinde aynı umut: Babil'in Asma Bahçeleri...

1993

YARALI

terk edildiği günlerde
yaralının kimsesi yoktur aşktan
koynuna alıp yattığı yıldızlar
yalnızca derinleştirir
düştüğü uçurumları
yağmurların yıkadığı dualar kalmaz yerde
başkalarının topraklarında işlenen sarı cinayet
sınırları yeniden çizer aykırı tabiatın geçici günlüğüne
uykuya söyler şiirlerini
maya sır tutar kum susar ölesiye
haksız bir kaderin geçici mağlupları
sıcak ipek ülkelerine yenik yiğitlerin kılıcı
düşer bir çadırın içine, bir ipeği ikiye böler, bir döşeği, bazen bir
(kaderi de
bulunur, kutsal kadehi çarmıhtan sonrasının
başkasının şarabı içinde tanıdığımız macerası kalbimizin de
terk edildiği günlerde yaralı tarihte benzerini arar kendi mitolojisinin
tarihin buna yaradığını çok az kişi bilir
aşkın en sevdiği ders tarihtir
herkes edebiyat bilir
yağmurun ayak izlerine basarak duaların yıkadığı sis
yeniden döner indiği bulutların gizemine
aşk geçmiştir

1991-1994

DEFNE YAPRAĞI

Gökyüzünden geçen ilk bulut!
defne yaprağına sarsınlar beni!

gerisini bilmiyorum
bir tansıma yalnızca

gömleğimi yıkayan gökkuşağı
bürünürken benim kelimelerimi
sözünü ettiğimiz yolculuklar metafor değil sahici
Değilse
gömleğimin cebinden uçurduğum kuşlar gibi
terk eder giderim bu şiiri

Gökyüzünden geçen ilk bulut!
sabahı sana söylüyorum, ilk sana söylüyorum
mevsimlerin yorumuyla hiç bitmeyen sabahı
biliyorum en çok teşbihte hata olur
gökkuşağı dökülür kavuşmaz yakalarımızdan
bu da bir tansıma değilse
eski şiirlerdeki tasvirler gibi
bu rüzgâr bu koku bu zamanlar!
bana yazdıran kırlarda gezen bu başıboş şiiri

geri dönmem sözümden
yine de defne yaprağına sarsınlar beni!

1993, Ağustos 1994

Peynir Tenekesi
ve
Devrimin Başharfi

bir çocuğa sorulu şiir

bunca kral yaşadı da şu koca dünyada
bunca koca yasalarla
yine de neden yıkıldı tek tek
koca hükümdarlıklar?

en çocukken öğretilen vazgeçmenin en basit şiiri

baktı çocuk eski oktu
baktı kadın para yoktu
baktı adam arkalarından
gitsinlerdi müşteri çoktu.

Kasım 1977

çok naif ve çok ince bir şiir

en kırılgan dostlukları taşıdığımdan
yüreğim koca bir sargı bezi
hayli bitkinim kendi dargınlığımdan
içimde sürekli bir duygu nezlesi
bazen acının kıtlığında hayli suçuksanıyorum
hayal gücümü yitirip duygu uyduramadığımdan

6 Nisan 1978

AĞIT TÜCCARETİ

biz bir ağıt yazmaya çalışırken
onlar bir ağıdı sahici yaşıyorlardı
onların yaşadıkları bir ağıt
bizim yaşadığımızsa
çizgisiz beyaz bir kâğıttı

11 Mart 1978

özeleştiri

başkalarının yoğurduğu
kendimin ağusunu sızdırıyorum
belki bir peyzaj kim bilir kaçıncı çocukluktan?

üç kitap sonra marksist oluyorum
bir klik seçip kendini kanıtlamanın kolaylığından

Mart 1978

iletişim iletişim dedikleri kıldan bir köprü
ya kurulur ya kurulmaz
her Kelam'a meyil verme
ya anlatır ya anla(t)maz

1 Şubat 1982

acısı mirasıdır osmanlının

yanılan bizmişiz sultanım
erkân-ı harpten bu yana necef sularda
kim dokunursa altına taş kesermiş derdi rivayet
oysa mor yeldirmeli bir soluk cenazede kaftanım
bir halk cenazesinde kıyamet
meğer ki yanılan bizmişiz
otuz ikinin yazından bu yana sedef kuyularda
yanılan bizmişiz sultanım
şimdi hâlâ söyler ol hikâyât
sadeleştirilmiş türkçeyle hem de
derim ki, bunlar hepten tevatür, hepten rivayet
dünya içinde dünya sanıp kendimizi
biz kendimize benzeriz elbet
gene de bakın ki tarihe, tarihtir aslolan diyalektiğin hukukunda
türetmeden yeni bir hazret

geleneksel sevda köleliği içkili hisar'da

zamanlarımıza geceyi zehreden mutrib
tepemizde bir zemberek gibi duran şu ay mı?
tatyos ne söyler ya ben ne söylerim
gönül dedikleri cumhuriyetin bile yıkamadığı
bir osmanlı saray mı?
tatyos ne söyler ya ben ne söylerim

tuğralar taşır sevdası kösnücül feleğin
tökezler durur osmanlı mihmanlarında
nicedir unuttuk şarkılar olduğunu
solgun bir atlas cehenneminde
tatyos ne gezer

ya ben ne gezerim?

PEYNİR TENEKESİ

nasır bağlamış elleri
yüreğinin kapısını yıllarca
kapalı tuta tuta
yağmur öncesi bir buluta gizlenmiş
unutmuş olsa gerek
zorludur, öç alır pişmanlığın elleri
getirir kor insanı bilmediği bir hududa

23 Mayıs 1978

gece yarısı ayzenştayn okuması

uykum var ayzenştayn bırak beni
peşimde ne sürükletirsin japoncalı düşlerini
taşıyamam ben
ağır ağır uzatmak kendini uyku mahmurluklarına
şimdi ne düşünmek bir tüfek gibi kavgayı
kamerayı
ne acelesinden yarınki işi
uyumak yalnızca ve öncelikle
ağır gözlerini bir muhabbet gibi taşıyarak uykuya...

3 Mart 1977

zaman bilinci

ağrısız bir yaşam özleminin çürüklüğünde kötürümler
o gerçek arayıcıları ki bir orman buduyorlar sabah erkenliklerinde
çığlıklar korku taşıyor tutsaklıklarından taş gibi
kaya gibi
un ufak
kötürümler kayıtsız sessiz sedasız bir görünümdeler
bu kez çığlıkları un ufak...
ve ancak bir zaman aralığına sıkıştığının
hiç farkında değil sosyal demokrat

yorgun kentler dinamittir
bilir misiniz?
bu yorgun kentlerin dinamitleriyle
tarihin mahsup defterinden
silinir misiniz?

İYİ DEVRİMCİYE SORULAR

Anladık devrimcisin
ama neden devrimci?
Biliriz kimseye satmazsın kendini
ama ticaret dedikleri
çoğu kez bilinçli bir seçim,
seçilmiş bir bilinç mi?
Anladık dediğin dedik
ama dediklerin senin mi?
Kendi gerçeğin mi?
Cesursun, yiğitsin
esirgemezsin canını
ama sakın kuşkuların korkak olmasın
her gözüpeklik, kimi zaman toyluğu gizlemez mi?
inancın yanı sıra
bilimle silahlanmalısın değil mi?

şimdi bizi iyi dinle
yoldaşımızsın bizim
evet, yollarımız ayrı ama
madem hedefimiz ortak
ayrı yollara rağmen
yoldaşlığı mutlaka öğrenmelisin
Ki, o yolun sonunda bizi
yanılgı, utanç ve pişmanlık beklemesin
Eminim Brecht de bunu böyle isterdi

1980

Kapanış Suları

AÇIK İDEOLOJİ için DOLAMBAÇLI ŞİİR

Şairin kendisi sanırlar kâğıttaki seslendirmeyi
kimi zaman başkasının sesine mikrofon tutar
Tek kişilik nüfus kâğıdı çok sayfalı Ben maskesi:

yakın çekim siyah plak
(ses kuşağı eskitilerek cızırtı ve zaman elde edilmiş)

– kaderine ortak olduğum imza!
aslım da kalp suretim de
beyaz bayrak kalp forsa
ıssız ajun kaldi mu?
ıssız ajun kaldi mu?
alp er tunga artık burada oturmuyor!
yakın tarih ne çok kişide adres değişikliği

(Sonra şair yine kendisi sanılır; maskenin firmayı da seslendirdiğini düşünüp,
Sahibinin Sesi, diye okuyanlar tarafından.
–Bunlar aynı zamanda bütününden ayıkladıkları dizelerle fikir tartışanlardır.–)

gür söz tok ses bayrak gibi okunacak meydanlarda
eril tuvalet kadınlar giremez!
diye soğan mürekkebi görünmez yazı alın levhalarında

kutsal kitap hükümdar dil erkek ayna

ana fikir: şiirleri: şairle imgesi arasında çok çabuk ve sık müstehcenliğe varan ilişki
açığa çıkarılmadıkça şiir, kadınlara kapalı erkekler tuvaleti
şair bilge yalvaç ermiş rolleri için gardırop beklemiş roller
dünyayı kurtaran adam şairler tarafından seslendirilirler

aslında aslı da kalp sureti de
alp er tunga sahiden yaşadı mı patron?
peruz şimdi perihan abla
sokağı!
arap saçı halk çocukları lumpen ağzı marjinallik
moda her şeyi kendine emer
demode doğasıyla posa eder
karşıymış gibi görünürken göbekten alıp kıyısında duranları
adam eder sistem adam eder.
tehlikeli silah: mizah. kapanın elinde
kendine kapanan kapan
bir süre sonra hiçbir şey söylemez olur
çok oynanmış dil fazla kurcalanmaktan
alayın sivri ucu beslenme saatini çalışır
küçük hisseli çoğunluk zulmünün gündelik bilgisiyle
zehrini yontar
karanlık katmanlarında görünmez iktidarların
okuyamadığı yazıyı hayata geçiren kendiliğinden bilinç
bilmez egemen olanın ezberini yinelediğini
oysa öte yanda gizilgüç
kamunun ve egemenin gülmediği mizah
zekâ ya da ideoloji
çıplak göstermek giydirilmiş gerçekliği
okunmaz görülmez geçiştirilen tarih ortada ve gizli
resmi halkçılıklar ve toplumculuklar kabul etmese de
kamunun ve egemenin ortaktır zevki
oturma odalarıdır vatanları
kefenden biçilmiş hayatların beyaz perdesi
ataerkil müsamerelerde ronta çıkmak
hayatın kara yollarında hak değil imtiyaz için sollamak herkesi
şapkadan tavşan çıkarmak kadar sihir anlayışı
üç kâğıtçılıkları bile sahici değil
oksitlenmiş (kredi kartlarıyla aldıkları) rüyalar
bilinçaltından geçen metro hâlâ yarım inşaat,

yırtık ifşaat: hayatın esrarı sandıkları
yaşarken rahmetli çoğu
delege ya da amigo
taraftar ya da çete
küçük kültür kısa sanat
sığ borsa kanunları taverna neşesi
vandal adımlarıyla (düğün dernek) kasap havası
bülten ya da manifesto kadar sözlük
üçüncü lig maçlarında yan hakem eteği düşük düdük
on ikiden vurulmuş mart eylül kazaları nedeniyle
derin sessizlikler ve kuru gürültülerle geçiştirilmiş
kendinden geçtiği için kendi geçmeyen geçiş dönemleri.
değer kaybı: minima moralia, kıvırcık saçlı taşra
her hayata bir kanal toplum ölümler için
bütün ölüler ve ölü değerler canlı yayında kültürleniyor
lam ve ekran: iki boyutlu bir organizmaya daralıyor hayat
herkes on beş dakika herkes on beş dakika
sonra imha! imha! imha!
çıkış yok! giriş yasak!
kürdan dürtecek yer yok kuru kalabalıkta
büyük kente uyumsuzluklarına karşı savunulan aile kaleleri
kovboy filmi kasaba değerleri
karne zamanı ölü adlar ödülleri
mızıkçılık: nostalji sıtması
cinsellik: bendeki libido: lingo lingo libido!
hal ve gidiş: halsizlik ve gidemeyiş
hayat bilgisi: hayatım roman!
hüner ve beceri: orta ikiden terk
niyetlilik durumu: kötü niyet! kötü niyet!
sanat anlayışı: penaltı, faul, ofsayt
sarsak kötülük: şaka şaka!
yoksa alındın mı?
kartlar ve ışıklara karışmış: sarı, yeşil, kırmızı

klişeler sistemin resmi dili
kısaltmalar hızlandırır kalıpları
bizim kaderimiz var onların uzaktan kumandaları

kenar mahallenin siyah-beyaz delikanlı zamanı:
biz var idik kimse burada yoğ iken!

göktürk kitabeleri kadar anısı ve yazısı uzak tarih
kahpe bizans, yazınerleri uçbeyleri ey malkoçoğlu! serhat türküleri şansonlar
iktidar koltuğuna montajı kolay erkek çizgi/kahraman
imgede dolaşım ipliği
atakök boya
erkek eda nobran tavır hoyrat ses delikanlı imge
hem devrimci çizgi roman hem anlaşılmamış derin bilge
ne yana dönsen
kolektif erkek bilinç için model kahraman üretiminde seri numara
kadınlar kolay şair olamaz ferıuarı ayakta açan dille
tutsak imge dinsel söylem eril seslendirme
tekil tekerlemelerle kat çıkılan postmodernite
Kafiyenin intikamı gidip geliyor hâlâ "Odun ile Makas" arasında
Futbol, politika, şiir, karanlık yanı yüzülen yüz tıraşı berber salonlarında.
Saklı şiddet rantından ahlak ve toplum kurulan kurban derisi
hayal gücüne kurulan tuzak: yanık imla
ne çok kadın ne az şair
ne çok boş söz saydam senet karşılıksız çek
konuşan konuşabilen vizeli ideolojinin entelektüel bombardımanı altında
gelecek kadar uzun süren yenilgi: bir kez daha sessiz gerçeklik
sıradan ve gündelik
uçucu tanımlara kilitlenemeyen hız ve ivme
kendini biriktiriyor
tarih sanmadığımız tarih

bilim sanmadığımız bilim
sanat sanmadığımız sanat
çok uzun zamandır şiir başka yerde
bilmiyor bunu kimse bilmiyor bunu kimse!
söyleyen bile eskiyor daha söylerken
iletişim çağı bilgi toplumu
çok imza, çok az kimse
şiir artık burada oturmuyor
burada artık kimse oturmuyor
her şey biraz ileride

1994-1997

MURATHAN MUNGAN

MÜREKKEP BALIĞI

